

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 53

Syttende Møde.

Torsdagen den 21te Februar.

(Fortf.)

Sansen (Nibe Amts 1ste Dist.): Det ene er, om alle de Skatter, der ere opførte i § 1, kunne ansees virkeligt at henhøre til Statsfornodenhederne, og det andet er, om disse Udgifter kunne lignedes efter Folkemængden og om dette er en rigtig Maalestof, hvorom der vistnok kan være deelte Meninger. Hvad det første Spørgsmaal angaaer, ere der 2 Ting, nemlig Amtsforvalterens Skriverpenge, som i Forening med Dommer- og Skriverkorn i mine Tanker ikke vedkomme Kjøbstaden. Amtsforvalteren oppebærer nemlig sine Skriverpenge for Opkrævningen af Skatterne i Landdistricterne, og Kjøbstæderne har han, saa at sige Intet at bestille med. Han modtager kun hvad de indbetale efter Anmeldelse til Statskassen; derimod opkræves Skatterne i de større Kjøbstæder ved lønede Kasserere og i de mindre af Mægistraten eller Byfogden; Byerne maae selv udrede Udgifterne til deres Opbeholdelsesbetjente, og da det saaledes mere er communal Byrde, synes det mig, at de burde være fri for alle Bidrag til Landdistricterne. Med Hensyn til det anden Punct, Fordelingen efter Folkemængden, har den jo vistnok sin mislige Side; men jeg indseer ikke hvorledes der kan udfindes noget andet Princip, hvorefter man forholdsvis kan ligne Skatterne mellem Kjøbstæderne og Landdistricterne. Der er talt om, at Kjøbstædeboerne tillige kunne komme til at tage Deel i Hartkornsbyrderne paa mange Steder, og derfor mener jeg ogsaa, at dette Hartkorn burde aldeles udelukkes fra Fordelingen mellem Landdistricterne og Kjøbstæderne. I den By, hvorfra jeg er, ere der mange Hartkornsbrugere, hvis fornemste Indtægtskilde er Alvsbruget. Skulde nu dette Hartkorn tages med i Landdistricternes Hartkorn og siden efter ogsaa

tages med i Ligningen paa Kjøbstaden, vilde disse Hartkornsbrugere komme til at betale langt mere end Landboen, og det bør jo dog vistnok ikke være Tilfældet. De flere Bemærkninger, som jeg maastee kunde have Anledning til at komme frem med, troer jeg hellere at ville forbeholde mig at meddele det Udvalg, som maatte blive nedsat, og jeg skal derfor i dette Dieblif ikke yttre mig videre om Sagen.

Lars Jensen: Bed at høre af de foregaaende Talere, at Hartkorns-Bestidderne i Kjøbstæderne troedes forurettede ved at tage lige Deel med Landbo-Hartkornsbyrden, og det fordi de tillige betalte Kjøbstadsstatter, da forekommer det mig dog, at det meget godt kan gaae an; thi jeg troer, at en Lønde Hartkorn ved en Kjøbstad er saa meget mere værd end en Lønde Hartkorn paa Landet, at Kjøbstads-Hartkornet ret godt kan bære, om saa er Tilfældet, større Byrder. Jeg eier kun en lille Gaard med lidt Hartkorn; men dersom min Eiendom laae saa nær ved en Kjøbstad, at jeg kunde boe i samme og drive mine Jorder, da vilde disse producere saa meget Mere, at jeg godt kunde bære Kjøbstadsbyrderne tillige.

Tscherning: Denne Forhandling har allerede vist et meget interessant Phænomen, som var at vente, naar vi kom ind paa Statereguleringsloven, nemlig at Stedlighederne have fundet deres Repræsentanter. Der er egentligt Ingen, der har afgjort Lyst til at betale Skat; det har i visse Maader været en Lærdom, som jeg har høstet af, hvad jeg har hørt. Den ærede første Taler har heller ikke lettet Sagen meget, thi, skjøndt han har og det med meget vægtlige Grunde søgt at godtgjøre, at det Princip, som ligger til Grund for den foreslaaede Skatteforandring i ingen Henseende er heldigt, og jeg synes næsten ogsaa, at han oplyste, at Betimeligheden var heller ikke saa absolut stor, idet han henvisste paa, at endnu en heel Deel andre Skatter